

96 Jankowska Jadwiga, 97. Jaworska Maria, 98. Jędrzejczak Helena, 99) Józewczyk Maria, 100. Jura Izabela, 101. Kapuściński Apolinary, 102. Karbowiak Kazimierz, 103. Koch Jan, 104. Kochan Władysław, 105. Kołacki Stanisław, 106. Kowalski Karłk, 107. Kowalski Stanisław, 108. Kruszczyńska Konstancja, 109. Kubiak Antonina, 110. Kulig Marcin, 111. Kurtyka Ludwik, 112. Leszka Stanisława, 113. Liszka Jan, 114. Łęgosz Maria, 115. Łojek Helena, 116. Majer Marta, 117. Marsik Bronisław, 118. Martyniak Marta, 119. Mielec Józef, 120. Mierzwa Antonina, 121. Mokwa Rozalia, 122. Munteno Antoni, 123. Niewiadomskiej Antoni, 124. Nowacki Stanisław, 125. Orzechowska Maria, 126. Piotrowski Stefan, 127. Przedbora Jan, 128. Retlich Franciszka, 129. Rozińska Genowefa, 130. Rozpędowski Władysław, 131. Skiba Józef, 132. Sobolewski Paweł, 133. Sympolski Waclaw, 134. Słedziński Edmund, 135. Sliwiński Antoni, 136. Smigowska Władysława, 137. Waleśka Janina, 138. Wawrzonkowska Halina, 139. Wiśniewski Adam, 140. Wiśniewska Maria, 141. Wojtyśak Antoni, 142. Wokacz Marian, 143. Zajmała Władysław, 144. Zelman Abram, 145. Zieliński Stanisław, 146. Zimecka Leokadia, 147. Zychla Antonina.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut
419.

Nr. 4/63/49.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 22 kwietnia 1949 r. Warszawa
Na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu — za zasługi w pracy zawodowej — odznaczeni zostają:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Istel Karol, 2. inż. Sedor Stanisław, 3. inż. Stachurski Eugeniusz.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI po raz II-gi

4. Wartak Bronisław, 5. Węczorek Paweł.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

6. Bacza Emil, 7. Barchański Paweł, 8. Borowy Stefan, 9. Borówka Edward, 10. Burek Jan, 11. Cetera Antoni, 12. Czerwiński Bolesław, 13. Czopek Marcin, 14. inż. Dudek Mieczysław, 15. Gorczyca Stanisław, 16. Issa Aleksander, 17. Jonas Józef, 18. Juzkowiak Józef, 19. Klupa Franciszek, 20. Kopeć Stanisław, 21. Korczyk Stanisław, 22. Kotas Karol, 23. Krawczyk Józef, 24. inż. Kryszczakajtis Bronisław, 25. Kubista Agnieszka, 26. Ludwik Piotr, 27. Łobodziński Oldrzych, 28. Orzeł Konrad, 29. inż. Owoc Jerzy, 30. Pieniązek Jakub, 31. Piłszek Jerzy, 32. Poik Józef, 33. Rak Augustyn, 34. inż. Rutowski Tadeusz, 35. Samol Aleksander, 36. inż. Sarzała Mieczysław, 37. inż. Seheń Jan, 38. Sniegón Ryszard, 39. Spyra Konrad, 40. Stec Jakub, 41. Suchoń Alojzy, 42. Szafraniec Piotr, 43. Szewczyk Jan, 44. Szpineter Zdzisław, 45. Szulc Antoni, 46. Wilk Józef, 47. Wojcik Julian, 48. Wozniak Edward, 49. Zajac Aleksander, 50. Zemlak Franciszek, 5) Zenderowski Wawrzyniec, 52. Zogała Emil, 53. Zogała Jan.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

54. Basista Gertruda, 55. Bielenda Szczepan, 56. Bober Jan, 57. Bonk Wilhelm, 58. Bugaj Jan, 59. Chojna Józef, 60. Ciupała Konrad, 61. Cygan Wincenty, 62. Dyszy Bolesław, 63. Fojcik Józef, 64. Gadomski Stanisław, 65. Gofron Jakub, 66. Gołab Jan, 67. Górka Maria, 68. Granatyr Jan, 69. Grześak Agnieszka, 70. Gustaw Elfryda, 71. Gwoździ Wojciech, 72. Jakowiecki Maksymilian, 73. Janicki Stanisław, 74. Jaskólska Maria, 75. Juszczyk Stanisław, 76. Kaganiec Paweł, 77) Klakus Jan, 78. Knet Andrzej, 79. Kopeć Józef, 80. Kozera Władysław, 81. Kubik Andrzej, 82. Ku'a Jacenty, 83. Kurkowa Waleria, 84. Lassek Maksymilian, 85. Machura Jan, 86. Maj Ernest, 87. Mason Alojzy, 88. Monsiorska Zofia, 89. Nowak Antonina, 90. Noworzyn Wiktor, 91. Otrząsek Ryszard, 92. Pawelec Anastazja, 93. Płonka Antonina, 94. Przyklenk Kazimierz, 95. Robakowski Tadeusz, 96. Rodek Józef, 97. Siedliński Franciszek, 98. Słupik Henryk, 99. Smiernow Wiktor, 100. Sokół Bolesław, 101. Stanek Józef, 102. Stasiowski Antoni, 103. Strużyna Wincenty, 104. Szetszok Henryk, 105. Szlachciak Franciszek, 106. Tchórzewska Anna, 107. Tuczkont Leon, 108. Wicher Franciszka, 129. Zydek Jan.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut
420.

Nr. 4/R. 21/49.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 28 lutego 1949 r. Warszawa
Na wniosek Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych — za długoletnią, sumienną pracę zawodową odznaczony zostaje

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

Kogut Mateusz.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

421.

Nr. 4/83/49.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 13 kwietnia 1949 r. Warszawa
Na wniosek Ministra Kultury i Sztuki — za długoletnią, owocną działalność artystyczną — odznaczony zostaje —

KRZYŻEM OFICERSKIM ORDERU ODRODZENIA POLSKI
Nowakowski Waclaw.
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut
422.

Nr. 4/64/49.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 11 kwietnia 1949 r. Warszawa
Za wybitne zasługi w pracy państwowej i społecznej — odznaczeni zostają:

KRZYŻEM KOMANDORSKIM Z GWIAZDĄ
ORDERU ODRODZENIA POLSKI

1. inż. Grubecki Jan, 2. gen. Józwiak Franciszek-Witold
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut
423.

Nr. IV/R. 531/48

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 22 kwietnia 1949 r. Warszawa
Na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu — za zasługi położone na polu zwalczania drożyzny i stabilizacji cen — odznaczeni zostają:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Ambroziak Józef, 2. Gościński Ludwik, 3. Lincow Wad'm, 4. Petrus Juliusz Cezar, 5. Słotała Kazimierz, 6. Tilgner Zbigniew, 7. Wasiak Halina, 8. Wolański Józef.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI po raz II-gi

9. Janczak Aleksander.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

10. Andrzejewski Stanisław, s. Jona, 11. Benke Henryk, 12. Cukrowski Stanisław, 13. Gadziński Eugeniusz, 14. Gąsiorowski Jerzy, 15. Jankowska Bogumiła, 16. Kierzkowski Władysław, 17. Kobierzycki Henryk, 18. Kujawa Czesław, 19. Marjański Antoni, 20. Meljon Zbigniew, 21. Michałska Janina, 22. Nieckowski Władysław, 23. Olszewski Tadeusz, 24. Styka Józef, 25. Tomysiak Leokadia, 26. Woś Błażej.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut
424.

OKÓLNIK PREZESA RADY MINISTRÓW Nr 10
o utrzymaniu tabeli stanowisk w stanie aktualności

Tabela stanowisk, stanowiąca załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej oraz pracowników samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 92) stanowi podstawę nie tylko zaszeregowania, ale jest również narzędziem potrzebnym przy innych czynnościach w sprawach personalnych, organizacyjnych i budżetowych. Tabela ta nie może mieć charakteru statycznego, niezmiennego. Wraz ze zmianami organizacyjnymi treść tabeli musi być odpowiednio modyfikowana, aby odpowiadała faktycznemu stanowi rzeczy i aktualnym potrzebom. Zwłaszcza w razie utworzenia nowych urzędów i instytucji administracyjnych, zniesienia dotychczasowych i innych zmian w wewnętrznej organizacji aparatu administracyjnego zachodzi potrzeba utworzenia nowych stanowisk, skreślenia dotychczasowych lub ich przekształcenia. Zmiany te są normalnym zjawiskiem w żywym organizmie administracji publicznej. Tabela stanowisk odegra rolę praktycznego instrumentu w administrowaniu personelem, jeżeli zmiany te zostaną uwidocznione bez zwłoki w obrazie istniejących stanowisk. Potrzebom tym czyni zadość przepis § 3 ust. 3 wyżej wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów, upoważniający Prezesa Rady Ministrów do unormowania trybu zgłaszania wniosków w sprawie zmian w tabeli stanowisk.

Jak wykazała praktyka, dotychczasowy tryb uzupełnienia tabeli stanowisk w drodze rozporządzeń Rady Ministrów okazał się niepraktyczny, prowadził bowiem do przeladowania Dziennika Ustaw fragmentarycznymi szczegółami, porozrzuconymi w różnych rocznikach tego wydawnictwa. Z tego względu przewiduje się w przyszłości ogłaszanie pełnej tabeli stanowisk raz w ciągu roku (w styczniu), uwzględniającej wszystkie zmiany dokonane w ciągu ubie-

głego roku. Pozostaje zatem do uregulowania tryb zgłaszania i legalizowania samych zmian od chwili ostatnio ogłoszonej tabeli stanowisk. Mianowicie chodzi o ustanowienie takiego trybu postępowania, któryby był najodpowiedniejszy ze stanowiska potrzeb służbowych, a zwłaszcza któryby nie utrudniał operacji administracyjnych do chwili formalnego ukazania się nowej tabeli stanowisk.

Rozwiązanie tej kwestii nastąpi w oparciu o przepis § 4 ust. 2 w/w rozporządzenia, według którego Prezes Rady Ministrów jest uprawniony do zezwolenia, na utworzenie czasowego stanowiska służbowego, nie przewidzianego w tabeli stanowisk i do określenia grupy uposażenia przywiązanego do tego stanowiska. Przepis ten ma na celu uelastycznienie procedury zmian w tabeli stanowisk i dopasowywanie jej do stanu rzeczy wymaganego przez aktualne lub przewidywane potrzeby władz, urzędów i instytucyj.

Czasowe zezwolenie w myśl § 4 ust. 2 rozp. będzie oznaczało tymczasową modyfikację treści tabeli stanowisk do czasu uwzględnienia tej zmiany w nowej tabeli stanowisk ogłoszonej w Dzienniku Ustaw.

Zezwolenie na czasowe stanowisko wyda Prezes Rady Ministrów na wniosek zainteresowanego Ministra, złożony w porozumieniu z Ministrem Skarbu po rozpatrzeniu go przez Komisję Organizacji Administracji Publicznej. Wniosek winien zawierać wyczerpujące uzasadnienie, zawierające takie dane, jak:

- 1) w jakiej jednostce administracyjnej potrzebne jest nowe stanowisko,
- 2) jakie okoliczności przemawiają za koniecznością utworzenia nowego stanowiska,
- 3) jakie funkcje (zakres obowiązków i odpowiedzialności) związane są z projektowanym stanowiskiem,
- 4) czy funkcje wymienione pod 3) nie należały dotychczas do innego stanowiska (jakiego), a jeżeli tak, czy ustanowienie nowego stanowiska nie pociągnie za sobą innych zmian w dotychczasowej tabeli stanowisk,
- 5) jakich kwalifikacyj wymaga się od kandydatów na nowe stanowisko,
- 6) jak ma brzmieć nazwa stanowiska,
- 7) grupa (lub grupy) uposażenia przywiązana do stanowiska,
- 8) dodatek funkcyjny lub służbowy (zgodnie z § 18 rozp. Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 94).

Analogiczne wymagania stawia się przy wszelkich innych wnioskach w sprawie zmian w treści tabeli stanowisk (np. skreślenie istniejącego dotychczas stanowiska, przekształcenie istniejącego stanowiska lub inne umiejscowienie go w tabeli itp.).

O decyzji w sprawie ustanowienia nowego stanowiska lub innej zmiany w tabeli stanowisk zostanie zawiadomione zainteresowane Ministerstwo, a nadto Ministerstwo Skarbu i Najwyższa Izba Kontroli.

Materiał zebrany w ciągu roku przez Prezydium Rady Ministrów (Biuro Organizacji i Spraw Osobowych) będzie podstawą do nowej tabeli stanowisk, ogłoszonej w styczniu następnego roku jako załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

425.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 kwietnia 1949 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji przedsiębiorstwa państwowego „Polski Monopol Solny” (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 26) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego (Monitor Polski Nr 25, poz. 35) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego dzieli się na następujące działy:

1. Ogólny,
2. Produkcyjny,
3. Handlowy,
4. Finansowy,
5. Ekonomiczny.

Działy z wyjątkiem działu ekonomicznego dzielą się na biura.”

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Na czele działów stoją szefowie działów.

Do obowiązków szefów działów należy kierownictwo działów, ustalanie wytycznych postępowania dla poszczególnych biur oraz koordynowanie pracy i nadzór nad działalnością biur.

Za zgodą Ministra Skarbu mogą być mianowani zastępcy szefów działów.”

3) Po § 10 dodaje się § 10a w brzmieniu:

„§ 10a. Do Działu Ekonomicznego należą: opracowywanie zasad polityki gospodarczej Polskiego Monopolu Solnego na podstawie badań konsumpcji, poziomu cen i kosztów własnych, ogólna sprawozdawczość oraz nadzór nad naukową i prasową akcją wydawniczą, opracowywanie zasad i wytycznych dla poszczególnych działów do sporządzania planów zaopatrzenia, produkcji, zbytu i planu finansowo-gospodarczego, koordynacja opracowywanych planów oraz ustalanie ostatecznej redakcji tych planów, kontrola wykonania planów i opracowywanie wytycznych dla ustalania norm wydajności pracy.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

426.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 22 kwietnia 1949 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem Odlewnia Żeliwa i Metali B. Niestroja w Piotrowicach, ul. Wolności.

Na podstawie art. 1 ust. 3 art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Praw Państwa Polskiego Nr. 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. o zmianie niektórych postanowień dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 437) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej dekretu w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego na obszar całego państwa (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 545) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 22 kwietnia 1949 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem Odlewnia Żeliwa i Metali B. Niestroja w Piotrowicach, ul. Wolności.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Przedsiębiorstwu Mechanizacji Budowy i Sprzętu Budowlanego w Warszawie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Praw Państwa Polskiego Nr. 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU

w/z E. Szyr

Podsekretarz Stanu

427.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 27 kwietnia 1949 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem „Wytwórnia Obuwia Czesław Ruszkowski” w Mińsku Mazowieckim.

Na podstawie art. 1. ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 546) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 27 kwietnia 1949 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem „Wytwórnia Obuwia „Czesław Ruszkowski” w Mińsku Mazowieckim, przy ul. Nadrzecznej Nr 11.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Dyrekcji Przemysłu Miejscowego w Pruszkowie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO Eugeniusz Stawiański